

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทยเริ่มเมื่อประเทศมีการเปลี่ยนแปลง คือ “คณะราษฎร” ทำการปฏิวัติยึดอำนาจการปกครอง เมื่อ พ.ศ. 2475 หลังจากนั้นการเมืองการปกครองของไทยมีการพัฒนามาเป็นลำดับจนถึงปัจจุบัน และในด้านการจัดการระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินนั้น ประเทศไทยได้จัดระเบียบบริหารราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นรัฐบาลแต่ละชุด แต่ละสมัยของไทยมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจการปกครองมาสู่ท้องถิ่น และพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคล่องตัว และมีทรัพยากรการบริหารอย่างเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม (ชำนานู ยูวบูรณ์. 2540 : 3)

ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยได้มีวิวัฒนาการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปกครองไทยมาตลอด เช่น เมื่อจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 326) ลงวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เพื่อปรับปรุงการจัดระเบียบการบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยมีเหตุผลว่าหากการปกครองชั้นพื้นฐานในตำบลไม่มั่นคง และไม่เหมาะสมแล้วก็จะมีความกระทบต่อการปกครองของประเทศโดยรวมและจะเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าและการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรจึงมีการจัดระเบียบการบริหารส่วนตำบลขึ้นในรูปแบบ “สภาตำบล” ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล อย่างไรก็ตามสภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ยังขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ดังนี้ (ชำนานู ยูวบูรณ์. 2540 : 10)

1. ขาดการควบคุมและการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง
2. กรรมการสภาตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายและระเบียบทางราชการ โดยทั่วไปมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ
3. โครงสร้างที่ดำเนินการ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของราษฎรเพราะการปฏิบัติงานเป็นไปตามคำสั่งของหน่วยงานที่ควบคุมกำกับดูแลเท่านั้น
4. ขาดความเป็นอิสระเพราะไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล
5. รายได้น้อยไม่พอที่จะใช้ดำเนินการบริการประชาชนในท้องถิ่น

ต่อมาปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลได้กำหนดนโยบายด้านการเมืองการปกครองใหม่โดยมี

เจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัว และร่วมกันแก้ไขปัญหาของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่ง สำนักนายกรัฐมนตรีที่ 262/2535 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2535 แต่งตั้ง “คณะกรรมการปรับปรุงการบริหารการปกครองท้องถิ่น” พิจารณาปรับปรุงสภาตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 พบว่า สภาตำบลได้จัดตั้งมาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ต่อมาจึงมีการยกเลิกสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ทั้งหมด และให้ยกฐานะสภาตำบลดังกล่าวขึ้นเป็น “องค์การบริหารส่วนตำบล” ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล (ชานานู ยุวบูรณ์. 2540 : 14)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบหนึ่งของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในขณะนั้น ที่กำหนดนโยบายด้านการเมืองการปกครองให้มี การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยมีอิสระในการบริหารพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้เกิดความคล่องตัว ในการบริหารและร่วมแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีสมาชิก 2 ประเภท คือสมาชิกสภาโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในตำบล แพทย์ประจำตำบล และสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นหมู่บ้านละ 2 คน (มาตรา 45) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะเลือกคณะบุคคลขึ้นมาเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่เกิน 2 คน และสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งไม่เกิน 4 คน (มาตรา 58) เหตุผลสำคัญในการตราพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้้องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล

ในปี 2540 ประเทศไทยประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับที่ 16 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 เป็นผลให้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะมาตรา 285 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 กำหนดให้้องค์กรปกครองท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน จะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีสมาชิก 2 ประเภท คือสมาชิกสภาโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น โดยเฉพาะสมาชิกโดยตำแหน่งซึ่งขัดกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

จากทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ได้มีการเปลี่ยนแปลงองค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญคือด้าน โครงสร้าง ให้มีฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติประกอบด้วย ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายบริหารประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน นายอาจแต่งตั้งรองนายกอีกไม่เกิน 2 คน และต้องไม่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารบุคคล ได้กำหนดให้การบริหารบุคคลขององค์กรปกครองท้องถิ่น ประกอบไปด้วยคณะกรรมการที่มีลักษณะเป็นไตรภาคี คือ ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายองค์กรปกครองท้องถิ่น และฝ่ายคนกลาง (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ฝ่ายละจำนวนเท่า ๆ กัน ด้านภาระหน้าที่ นอกจากอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่แล้วยังมีอำนาจอีกตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่น มาตรา 289 ให้องค์กรปกครองท้องถิ่น บำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือ วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น มาตรา 290 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม และยังต้องรับภาระ งานจากส่วนกลางที่จะต้องถ่ายโอนภารกิจ ตามพระราชกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 อีกด้วย ซึ่งได้แก่

- 1) ภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐานประกอบด้วย การคมนาคมและการขนส่ง สาธารณูปโภคสาธารณูปการ การผังเมือง การควบคุมอาคาร
- 2) ภารกิจด้านการงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตประกอบด้วย การส่งเสริมอาชีพ งานสวัสดิการสังคม นันทนาการ การศึกษา การสาธารณสุข การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 3) ภารกิจด้านการจัดระเบียบชุมชน / สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยประกอบด้วย การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 4) ภารกิจด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวประกอบด้วย การวางแผนพัฒนาจังหวัดการพัฒนาเทคโนโลยี การส่งเสริมการลงทุน การพาณิชยกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว
- 5) ภารกิจด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย การคุ้มครองดูแลรักษาป่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 6) ภารกิจด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

(สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น .2543)

การถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติเพราะถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจและหน้าที่ที่ได้รับการถ่ายโอนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่มีความเข้มแข็งแล้วการกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ย่อมไม่เกิดผลในการปฏิบัติ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ภารกิจในการพัฒนาตำบลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องมีภารกิจและหน้าที่ในการจัดระบบบริหารส่วนตำบล หน้าที่และภารกิจหลายด้านประกอบกับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความรู้ความสามารถขาดประสบการณ์ในการทำงาน ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานมาโดยตลอดนับตั้งแต่ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จนถึงปัจจุบันซึ่งพบว่าสถิติการร้องเรียนเกี่ยวกับความไม่โปร่งใสขององค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี (ข้อมูล สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2549)

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนจาน , องค์การบริหารส่วนตำบลดงพุง , องค์การบริหารส่วนตำบลนาจำปา , องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงนา และองค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดไชยศรี ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 แห่ง เป็นองค์การปกครองขนาดเล็ก มีรายได้และงบประมาณในการบริหารองค์กรน้อยส่งผลกระทบต่อให้การบริการแก่ประชาชนในพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ผู้บริหาร สมาชิกสภาที่มาจากการเลือกตั้งเข้ามาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองมากกว่าที่จะเข้ามาพัฒนาเพื่อส่วนรวม

อย่างไรก็ตาม การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอดอนจาน พบว่าขาดความโปร่งใส ขาดการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สามารถวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลประจำปีได้ตรงกับปัญหาชุมชนระดับตำบลหรือตรงกับความต้องการของชุมชน และไม่สามารถนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล อาจเป็นเพราะว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ให้อำนาจสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลน้อยกว่าพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับที่ผ่านมา อย่างเช่น ในการลงมติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่รับหลักการในร่าง

ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับที่ผ่านมาเป็นเหตุให้คณะผู้บริหารต้องพ้นจากตำแหน่งไปและสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องเลือกคณะผู้บริหารขึ้นมาใหม่ นับได้ว่าเป็นการคานอำนาจระหว่างสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกับคณะผู้บริหารได้เป็นอย่างดี ส่วนพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 (ฉบับปัจจุบัน) ได้กำหนดให้ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารแยกกันเด็ดขาด โดยฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารต่างก็มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน การลงมติในการรับหลักการร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี แม้ว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีมติไม่รับหลักการ ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ตาม ไม่มีผลทำให้ร่างข้อบัญญัติงบประมาณนั้นตกไป ยังสามารถพิจารณาดำเนินการต่อไปได้ตามระเบียบกฎหมาย จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับปัจจุบัน ให้อำนาจและความเป็นอิสระคณะผู้บริหารในการบริหารงานมาจากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่โปร่งใส เกิดปัญหาในการบริหารงาน ผู้วิจัยเป็นพนักงานส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจานมองว่า ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นอยู่กับบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นปัจจัยหลัก จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนแต่ละหมู่บ้านที่จะเข้าไปตรวจสอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลักดันโครงการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ของการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล และเพื่อให้ทราบระดับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และนำข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาตำบลและปรับปรุงแก้ไข การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจานที่มี เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ระดับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง
2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ 5 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลคงพูน องค์การบริหารส่วนตำบลคอนจาน องค์การบริหารส่วนตำบลนาจำปา องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงนา องค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดไชยศรีจำนวน 106 คน (ข้อมูล สำนักงานท้องถิ่นกิ่งอำเภอคอนจาน ณ วันที่ 31 มกราคม 2550)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งหมด จำนวน 106 คน

2. ขอบเขตพื้นที่ของการวิจัย

พื้นที่ในการวิจัย คือองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ข้อมูลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผู้วิจัยใช้ศึกษา คือข้อมูลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา และดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เดือนเมษายน 2550

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือคุณสมบัติทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

4.1.1 เพศ

4.1.2 ระดับการศึกษา

4.1.3 ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์

2. **ระดับการศึกษา** หมายถึง ระดับการศึกษาของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 ระดับประถมศึกษา

2.2 ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

2.3 อนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไป

3. **ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง** หมายถึง ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งเป็น 3 ช่วงสมัย คือ

3.1 1 สมัย

3.2 2 สมัย

3.3 3 สมัยขึ้นไป

4. **องค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลคอนจาน องค์การบริหารส่วนตำบลดงพุง องค์การบริหารส่วนตำบลนาจำปา องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงนา องค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดไชยศรี

5. **สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์

6. **การบริหารงาน** หมายถึง กระบวนการวางแผนการจัดองค์การ การตั้งการ และการควบคุมทรัพยากร เพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ตามอำนาจหน้าที่

บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2573 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 , 8 ด้าน ได้แก่ (1). จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ(4)ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (5)ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (6)ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ (7). กู้ยืมเงินและกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ (8). บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

7. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีการสร้างถนนครบถ้วนตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และจัดให้มีการซ่อมแซมดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

8. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการทำความสะอาดในที่สาธารณะเป็นประจำ จัดให้มีภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาดเป็นประจำทุกเดือนและมีการประสานงานร่วมมือกับหน่วยราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการรักษาความสะอาด

9. การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการกำจัดขยะและป้องกันโรคไข้เลือดออกเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี และมีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อเป็นประจำทุกปี

10. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอย่างเพียงพอและทันสมัย และมีการจัดตั้งอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยภายในแต่ละชุมชน

11. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดให้มีการอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ และบำรุงศาสนา ส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีของประชาชน

12. การส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดกิจกรรมของกลุ่มสตรีและเยาวชน จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน จัดให้มีการสงเคราะห์ผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ และจัดโครงการช่วยเหลือผู้พิการ

13. การกู้ยืมเงินและกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ หมายถึง การที่

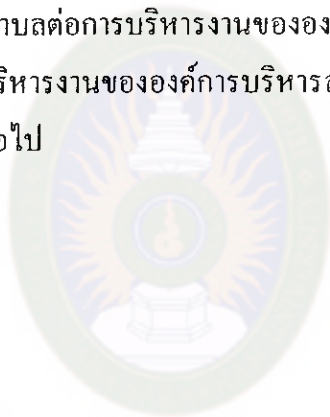

องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติและอื่น ๆ

14. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตและประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้เป็นศูนย์กลางในการจัดประเพณีต่าง ๆ ของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุกปี และจัดให้มีกิจกรรมเพื่อรณรงค์การสืบทอดประเพณีหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นข้อเสนอแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY